

РЕШЕНИЕ

№ 15317

гр. София, 24.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2010** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по постъпила жалба от Н. В. В. против мълчалив отказ по заявление за достъп до обществена информация с вх. рег. № РКС24-ЕВ01-58/29.01.2024 г. на район "Красно село", Столична община.

С жалбата бланкетно са наведени всички основания за оспорване на акта по чл. 146 АПК, като се прави искане за обявяването му за нищожен, евентуално за цялостната му отмяна.

В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. К., който поддържа жалбата и прави искане за уважаването ѝ. Поддържа, че се касае до надлежно искане за предоставяне достъп до обществена информация във връзка с разходване на публични средства и упражняване на контрол.

Ответникът – кметът на район "Красно село", Столична община, представя административната преписка, като в съпроводителното писмо и в съдебното заседание, чрез процесуалния си представител юрк. Б., взема становище за неоснователност на подадената жалба.

С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира

следното от фактическа и правна страна:

Не се спори, а това се и установява от представената административна преписка, че в СО, район " Красно село" е постъпило заявление за достъп до обществена информация от жалбоподателя Н. В. В., адресирано до кмета на СО, район " Красно село", с което жалбоподателят е поискал да му бъде предоставена следната информация: „1. Какви документи, фактически и правни основания Ви дават основание да твърдите, че е „започнал ремонт на тротоара пред блок 208 в[жк]? 2. Предоставяли ли сте вменени Ви със Заповед № СОА22-РД09-740/08.04.2022 г. на кмета на Столична община задължения на упълномощени от Вас лица във връзка със „започналия ремонт на тротоара пред блок 208 в[жк]и ако „да": какви, кога, на кого и с какви документи и/или актове е станало това? II. Цялата законово дължима информация, с която разполагате, свързана със "започналия ремонт на тротоара пред блок 208 в кв. Борово / който споменавате във Вашата публикация/ и евентуално предоставени, вменени Ви със Заповед № СОА22-РД09-740/08.04.2022г. на кмета на Столична община, задължения на упълномощени от Вас лица в същата връзка / в това число, но не само: незаверено копие от всички налични документи по казуса“.

Посочена е предпочитаната форма за предоставяне на информацията: на електронен адрес.

Заявлението е подадено по електронен път на следния имейл: office@ krasnoselo.bg и е регистрирано в деловодната система на района с вх. рег. № РКС24-ЕВ01-58 от 29.01.2024 г.

Останалите представени по делото доказателства, които съдът не обсъжда, не установяват релевантни за решаване на повдигнатия правен спор обстоятелства.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на кмета на район „Красно село“, СО, за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление с рег. № РКС24-ЕВ01-58 от 29.01.2024 г.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, и срещу годен за оспорване акт – мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗДОИ срокът за предоставяне или отказ за предоставяне на поисканата информация е 14-дневен. В случая заявлението за достъп до обществена информация е регистрирано при ответника на 29.01.2024г. и съответно срокът по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ изтича на 12.02.2024 г. Срокът за оспорване на мълчалив отказ за предоставяне на обществена информация е едномесечен от изтичане на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе - чл. 149, ал. 2 АПК, и съответно изтича на 12.03.2024 г. Жалбата е подадена чрез ответника на 16.02.2024 г., поради което е в срока за това. По тези съображения съдът приема, че жалбата е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна, като съображенията за това са следните:

Кметът на район „Красно село“, СО, е сезиран със заявление за предоставяне на достъп до обществена информация, подробно описана в заявлението в две точки, подадено по надлежния за това ред, на електронния адрес на ответника, в писмена форма и съдържащо изискуемите по ЗДОИ реквизити. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон

е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Кръгът на задължените по закон да предоставят информация субекти е очертан в чл. 3 ЗДОИ. Несъмнено в случая заявителят е субект на правото да получи исканата информация съгласно чл. 4 ЗДОИ, а ответникът е задължен субект за предоставянето ѝ – чл. 3, ал. 1 ЗДОИ.

Според легалното определение, дадено с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора има характер на обществена информация. За да е налице обществена информация, обаче, е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Така решение № 11540 от 30.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7965/2018 г., V отд. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ), и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ).

Както се посочи, ответникът е задължен субект по чл. 3 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него. Видно от претендирания достъп до обществена информация, посочена в процесното заявление, с добиването на същата се обслужва целта, посочена в закона, като удовлетворяване на искането в пълен обем би спомогнало на заявителя да си състави информирано мнение за дейността на задължения субект. Достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен в изрично изброените в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези.

Правопораждащ факт за задължителното произнасяне по реда на чл. 28 ЗДОИ от кмета на район " Красно село", СО е характерът на исканата информация. Ако исканата от заявителя информация е обществена по своя характер, органът е длъжен да се произнесе по направеното искане, като предостави или откаже предоставянето на исканата информация, с оглед на ограниченията по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ. Съдът приема, че ответникът е нарушил приложимия материален закон - чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, защото не се е произнесъл писмено по подаденото заявление за достъп до обществена информация в срока по ал. 1. Разпоредбата на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ задължава органите или изрично определените от тях лица в срока по ал. 1 да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и да уведомят писмено заявителя за своето решение.

В случая съдът намира, че търсената информация има характер на обществена

такава, тъй като е свързана с обществения живот в страната и предоставянето ѝ би дало възможност на жалбоподателя да си състави мнение за дейността на кмета на района и администрацията му. Търсената от жалбоподателя информация е служебна, тъй като се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод на дейността на органите и на техните администрации / чл. 11 във връзка с чл. 9, ал. 1 ЗДОИ/.

При направено искане за достъп до информация задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл. 28 – чл. 33 ЗДОИ, вследствие на които да прецени дали исканата информация е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем или да постанови мотивиран отказ. Това правило е приложимо и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ. Съобразно изискването на чл. 38 ЗДОИ задълженият субект е длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по подаденото пред него заявление за достъп до обществена информация с акт, в който, при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно предоставяне на достъп до търсената информация, което в случая не е изпълнено. След като специалният закон / ЗДОИ/ изисква изрично произнасяне на задължения субект, то неговото непроизнасяне винаги се явява незаконосъобразен отказ в хипотезата на чл. 58, ал. 1 от АПК. В случая със заявлението за достъп до обществена информация, заведено с № РКС24-ЕВ01-58 от 29.01.2024 г. е сезиран именно органът, който е държал произнасяне по всички поставени в него въпроси.

Следва да се уточни, че множеството подадени от едно лице заявления за достъп до обществена информация в различни области на обществения живот, не могат да бъдат основание за задължен субект да откаже предоставянето на такава информация. ЗДОИ дава право на гражданите да поискат достъп до обществена информация, като дори не е необходимо да доказват правен интерес от нейното получаване.

Предвид изложеното съдът намира подадената жалба за основателна, поради което мълчаливият отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен. С оглед естеството на констатирания порок, преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията, дадени с настоящото решение.

По разноските в производството.

При този изход на спора право на разноски има жалбоподателят, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да му бъдат присъдени такива в размер на 10 лв. за заплатена държавна такса.

Заявено е от процесуалния представител на жалбоподателя искане по чл. 38, ал. 2 ЗА за присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ. По делото е представен договор за правна защита и съдействие от 17.06.2024г., от който е видно, че процесуалното представителство е осъществено на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата / ЗА/. Разпоредбата на чл. 38, ал. 2 ЗА предвижда, че в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. С оглед фактическата и правна сложност на делото, настоящият съдебен състав определя адвокатското възнаграждение на

основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на сумата от 1000 лв., която следва да се присъди на адвоката, предоставил безплатна правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на район "Красно село", СО, по заявление за достъп до обществена информация от Н. В. В. с рег. № РКС24-ЕВ01-58/29.01.2024 г.

ВРЪЩА делото като преписка на кмета на район "Красно село", СО, за произнасяне по заявлението на Н. В. В. с рег. № РКС24-ЕВ01-58/29.01.2024 г., съобразно дадените в мотивите в решението указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от влизането на решението в сила.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. В. В. сумата от 10 лв., представляваща разноски по делото за държавна такса.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адв. Л. Р. К. сумата от 1000 лв., представляваща адвокатско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: